זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

13) זמנים שבת קודש פרשת תשפ"ד **פקודי** גיליון

דברי התורה לעילוי נשמת החיילים שנפלו ולעילוי נשמת אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס ולעילוי נשמת הרב יוסף בן הרב שמשון פרלמן ולרפואת הפצועים

הדלקת נרות ירושלים 17:12 צאת השבת 18:24

זמני תפילה שבת קודש

12:30	– 'ערש"ק מנחה א
17:37	ערש"ק מנחה ב' –
17:52	קבלת שבת בשקיעה
מעריב מיד אחרי קבלת שבת	
5:34	שחרית עם הנץ מתחיל שוכן עד
8:15	שחרית מנין שני שוכן עד 8:35
12:18	– מנחה אי
16:50	מנחה בי –
17:15	– מנחה ג'
18:24	– מעריב מוצאי שבת
18:53	– מעריב של רבינו תם

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת פקודי פרק ל"ח פסוק כ"א

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבודת הליום ביד איתמר בן אהרן הכהן

הספורנו מסביר שיש הבדל בין המשכן, הבית המקדש הראשון ובית המקדש השני לגבי האם ד' משכין את השכינה שלו במשכן/ בית המקדש ואם נמסר ונהרס על ידי אומות העולם. למשכן הייתה גם השריית השכינה וגם מעולם לא היה נהרס על ידי האומות, לבית המקדש הראשון הייתה השריית השכינה אבל זה בסופו של דבר נחרב על ידי האומות ולבית המקדש השני לא הייתה בו השריית השכינה והושמד על ידי האומות. ההבדל היה שבמשכן היו את התנאים הבאים שהפכו אותו למיוחד ולומדים את כל התנאים מהפסוק הזה. ראשית, מי שציווה על בני ישראל לבנות את המשכן היה משה רבינו, במשכן היה את הלוחות, הוא נבנה על ידי בני ישראל, והלויים פעלו במשכן (כלומר פירוק ובניית המשכן מחדש כשנסעו). בבית המקדש הראשון היו רק שלושה מהתנאים, אבל הוא נבנה בחלקו על ידי לא- יהודים ולכן הוא המקדש הבבית המקדש השני לא היה אף אחד מהתנאים.

אם ננתח את פירוש הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. אני יכול להבין למה לשלושת התנאים הראשונים יכולה להיות השפעה על הקדושה וההרס של בית המקדש ע"י ידי הגויים, שכן היה איזשהו חוסר בבניין בתי המקדש כיון שנעשו על ידי לא יהודים או שהלוחות לא היו שם. לעומת זה רק בגלל שהלוויים לא חזרו בתקופת בית מקדש השני לעשות את עבודתם בבית המקדש, עבודתם הייתה נעשה על ידי הכוהנים אז למה זה נחשב לחוסר בקדושת ד' בבית המקדש השני?

התשובה יכולה להיות שלכל אדם בבני ישראל יש תפקיד בעבודת ד'. אם העבודה נעשית אבל לא על ידי האנשים שהיו צריכים לעשות אותה, יש חוסר בשלמות העבודה, וזה משאיר חור בקדושת בית המקדש. לכל אדם יש תפקיד בעבודת ד' על מנת שעבודת בני ישראל לד' תהיה שלמה. אף יהודי יכול לומר, למעשים שלי אין השפעה מכיוון שאני לא אדם חשוב אלא דווקא להבין שמעשיו הם חלק בלתי נפרד מעבודת ד' של בני ישראל ומבלי מצוותיו יהיה חוסר בעבודת ד' של בני ישראל.

ל כ ר ן ך מ ש ה' ל עי ה' ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת פקודי פרק ל"ח פסוק כ"א

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן

The Sforno explains that there is a difference between the Mishkan, the first Beis Hamikdash and the second Beis Hamikdash regarding whether God rested his presence in the Mishkan/ Beis Hamikdash and if it was destroyed by the nations of the world. The Mishkan had both the presence of God and was never destroyed by the nations, the first Beis Hamikdash had the presence of God but it was in the end destroyed by the nations and the second Beis Hamikdash did not have the presence of God in it and was destroyed by the nations. The difference was that the Mishkan had the following conditions that made it so special and are learned out from this Pasuk. Firstly, the person who commanded Bnei Yisroel to build the Mishkan was Moshe Rabbeinu, the Mishkan had the luchos in it, it was build by Bnei Yisroel and the Leviim had their jobs in the Mishkan (ie taking apart and rebuilding the Mishkan when they travelled). The first Beis Hamikdash had only the three first conditions, but it was built partially by non-Jews and therefore it was destroyed in the end while the second Beis Hamikdash had none of the conditions.

If we analyze this Sforno we can ask the following question. I can understand why the first three conditions could have an impact on the holiness and destruction of the Beis Hamikdash as there was some lack in the building of the Mishkan as it was done by non-Jews or that the luchos were not there. However, just because the Leviim did not return during the period of the second Beis Hamikdash, their work was done by the Kohanim so why was this considered a lack in the holiness of the second Beis Hamikdash?

The answer can be that every person in Bnei Yisroel has a role in the worship of God. If the work gets done but not by the people who should have been doing it, there is a lack of the completeness of the worship, and this leaves a hole in the holiness of the Beis Hamikdash. Every single person has a role to play in the service of God in order for the worship of Bnei Yisroel to God to be complete. No person should ever say, my actions have no impact as I am not a great tzadik but rather to understand that their actions are an integral part of the service of God and without their Mitzvos there will be a lack in Bnei Yisroel's service of God.

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת פקודי פרק ל"ט פסוק א'

ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש

רש"י מסביר לנו שבגדי השרד לא היו הבגדים שלבשו הכוהנים, אלא הם שימשו לכסות את כלי המשכן במהלך נסיעותיהם במדבר. נראה מהעובדה שכיסויים אלו נצטוו להיעשות על ידי משה עם כל שאר כלי המשכן שהיו להם רמת הקדושה.

אם ננתח את פירוש רש"י זה נוכל לשאול את השאלה הבאה. הכיסויים לא נראים מקושרים לעבודה במשכן וגם לא חלק אינטגרלי מהמשכן שבו עושים את העבודה, הם היו שם רק כדי להגן על כלים מהיסודות, אז למה הייתה דרישה לכיסויים אלה לעשות אותם יחד עם כל שאר הכלים במשכן ומשתמשים בחומרים שנתרמו על ידי בני ישראל לבניית המשכן?

התשובה יכולה להיות שהתורה מלמדת אותנו שיעור חשוב מאוד. לפעמים אנו מרגישים שהדבר היחיד שנחשב למצווה הוא המצווה עצמה אבל דברים שהם מישנים למצווה ועדיין הכרחיים אינם כל כך חשובים. אנחנו צריכים להבין שכל מה שמסייע במטרה הכוללת של קיום מצוות הוא חלק מהמצווה. אדם לא צריך לחשוב כך: מכוון שאני לא מלמד, כל דבר שאני יכול לעשות למען מוסד לא שווה כלום, אלא ההיפך הוא הנכון, כל דבר שאתה יכול לעשות עבור מוסד תורה או חסד הוא כאילו אתה מלמד תורה ועושה חסד וכו'. אם אדם יעיל ויכול לעבוד עבור בית הכנסת או הישיבה, הוא חלק בלתי נפרד מהעבודה הנעשית על ידי הישיבה והתורה והתפילה המתרחשים שם. אנחנו צריכים לשמור את זה תמיד, לחשוב ולחפש הזדמנויות שבהן נוכל להשתמש בכישורים שלנו כדי לסייע למוסדות ואנשים שיהיו מעורבים בהפצת תורה ומצוות.

לכר וך משה לסרי זצ"ל ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת פקודי פרק ל"ט פסוק א' ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש

Rashi explains to us that the בגדי שרד were not the garments that the Kohanim wore but rather they were used to cover the vessels of the Mishkan during their travels in the desert. It seems from the fact that these covers were commanded by Moshe to be made with all the other vessels of the Mishkan that they themselves had some level of holiness.

If we analyze this Rashi we can ask the following question. The covers do not seem to be doing anything within the services in the Mishkan nor are they integral parts of the Mishkan in which the worship is being done. They were only there to protect the vessels from the elements, so why was there a requirement to have these covers made along with all the other vessels in the Mishkan and use the materials that were donated by Bnei Yisroel to build the Mishkan?

The answer can be that the Torah is teaching us a very important lesson. Sometimes we feel that the only thing that is considered to be a Mitzvah is the actual Mitzvah itself but things that are secondary to the Mitzvah which are necessary are not so important. We need to realize that everything that assists in the overall goal of accomplishing Mitzvos is part of the Mitzvah. A person should never think that since I am not a Rebbe, anything I can do for an institution is not worth anything. The opposite is true anything you can do for a Torah or chesed institution is as if you are teaching Torah, doing the Chesed, etc. If a person is handy and can do work for a shul or Yeshiva, they are an integral part of the work that is being done by the Yeshiva and the Torah and Tefila occurring there. We should always keep this in mind and look for opportunities where we can use our skills to assist institutions and people to be involved in the spreading of Torah and Mitzvos.

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

'פרשת פקודי פרק ל"ט פסוק ג

וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן

התורה מספרת לנו שכדי להצליח לתפור את רצועות הזהב לתוך הבגדים עם שאר החומרים הם היו צריכים תחילה לשטח את מוטות הזהב ולאחר מכן לחתוך את הזהב לרצועות. הספורנו מסביר שהאנשים שתרמו את הזהב שיטחו אותו תחילה על מנת שהפועלים יוכלו לחתוך את הזהב לרצועות.

אם ננתח את הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלות הבאות. אם העובדים חייבים לחתוך את הזהב לרצועות בכל מקרה, כמות העבודה הנוספת הדרושה כדי לשטח אותו היא מינימלית אז למה היה צורך שבני ישראל ישטחו את הזהב לפני שהם יתרמו אותו? יתר על כן, אף אחד לא אמר לבני ישראל לעשות יותר מאשר רק לתרום את הזהב, אז למה הם הרגישו צורך לשטח את הזהב לפני שהם תרמו אותו?

התורה כאן מספרת לנו שיעור חשוב מאוד לגבי צדקה וחסד. שכאשר אדם רוצה לתת צדקה ולעשות חסד הוא צריך תמיד להתמקד לתת את זה לאדם באופן שיועיל לו הכי הרבה עכשיו ובלי שהנמען יצטרך לעשות עבודה נוספת על מנת לספק את צרכיו, אפילו אם הם לא מבקשים ממך לעשות זאת. לדוגמא, אם אנחנו יודעים שאדם צריך ארוחות, זה יהיה עדיף לתת להם אוכל במקום כסף. אנחנו באמת צריכים להתמקד בצרכים של האנשים ולנסות למלא אותם כמיטב יכולתנו.

ל כר ון מיש הל מיד ה"ל ע"ע ה"ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

'פרשת פקודי פרק ל"ט פסוק ג

וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן

The Torah tells us that in order to be able to sew the strips of gold into the garments with the other materials they first needed to flatten the bars of gold and then to cut the gold into strips. The Sforno explains that the people that donated the gold flattened it first in order that the workers should be able to cut the gold into strips.

If we analyze this Sforno we can ask the following questions. If the workers have to cut the gold into strips anyway, the amount of extra work necessary to flatten it is minimal so why was it necessary for Bnei Yisroel to flatten the gold before they donate it? Furthermore, no one told Bnei Yisroel to do more than just donate the gold, so why did they feel the need to flatten the gold before donating it?

The Torah here is telling us a very important lesson regarding charity and chesed. When a person wants to give charity and do chesed we should always focus on giving it to the person in the way that will benefit them the most now and without the recipient needing to do additional work in order to get his needs met even if they do not ask you to do so. For example, if we know a person needs meals, it would be better to give them food instead of money. We truly need to focus on the needs that people have and try to fill them to the best of our abilities.

